

вания. Тази формула тръбва не само на хартия да се напише, не само съ устата да се изговори, но да се напечата и въ сърцето. Тя мъжко се пише, мъжко се изговаря, а още по-мъжко се разбира. За да изговорите тази магическа формула и да се ползвате отъ нейната сила, вие предварително тръбва да направите три нѣща. Турцитѣ казватъ: „Лесно е да викашъ духоветѣ, но мъжко е да ги изпѣдишъ.“ Значи, лесно е да слѣзешъ въ кладенца, но мъжко е да излѣзешъ Като се хванешъ за вѫжето, лесно ще слѣзешъ, но какъ ще излѣзешъ? Човѣкъ е направилъ лесното, слѣзълъ е на земята, и сега му предстои най-мъжната работа, да се качи горе, въ Божествения свѣтъ. За изкачването му непременно тръбва да дойде нѣкой да му помогне. Слѣзълъ е въ кладенца — лесна работа. Мъжното е да излѣзе вънъ отъ кладенца. Когато ученикътъ отива на училище, той върши мъжната работа, качва се отъ етажъ въ етажъ, като минава отъ първи въ втори, отъ втори въ трети класъ и т. н. Когато дойде време да излѣзе отъ училището, той тича по стълбитѣ, лесно слизашъ. Въ духовния свѣтъ, обаче, е обратно. Въ духовния свѣтъ класоветѣ сѫ все на долнитѣ етажи, затова влизането въ училището тамъ е лесно, а излизането — мъжно. Тази е разликата между небесното и земното училище. И тогава, нека всѣки си каже: ако единъ ученикъ, било отъ земното, или отъ небесното училище, прави усилия, за да влѣзе, или да излѣзе отъ училището, защо тогава и азъ да не направя малко усилие, да постигна единъ свой идеалъ? Който иска да влезе съ мѣка въ училището, а да излезе съ леснотия, той може да бѫде ученикъ само на земята. Но като ученикъ на земята, той ще има по-малки, по-ограничени разбирания отъ тия на духовния ученикъ. Казвате: Не